

Fróstrósurnar, ið koma til Føroya at hava jólakonsertir leygardagin

Flottar Frostrósar koma við jólunum

VÆL UMTÓKT ÍSLENSKT JÓLAKONSEPT VITJAR FYRI
AÐRU FERÐ Í FØROYUM. FØROYSKI JÓGVAN HANSEN
ER EIN AV SOLISTUNUM Í FROSTRÓSUM

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Frostrósar eru eitt kent og væl umtókt fyrbrigdi í Íslandi. Hetta er tólvta árið, at tey halda jólakonsertir, og sambært høvuðsmanninum fyri konseptið, Samúel Kristjánason, verður hetta fyrbils seinasta árið við Fróstrósum.

Konsertirnar við Frostrósum eru stórlignar og vakrar, og í Íslandi savna tær sera nógv fólk.

Fyri tveimum árum síðani – tá ið

Fróstrósar fyltu 10 ár – vóru tær fyrri fyrstu ferð í Føroyum og sungu. Ta ferðina gjørdist tað til fyra útseldar konsertir, sum fólk vóru sera fegin um.

Nú Fróstrósar seta eitt fyrbils punktum – ella kanska verður tað eitt komma – vilja tær aftur til Føroya at syngja. Ferðin er komin í lag fyri kortum, men sangararnir í bólkinum vildu sera fegnir aftur til Føroya at syngja.

Seks solistar

Seks solistar eru á odda fyri Fróstrósi. Jógván Hansen úr Klaksvík, ið hevur

verið búsitandi í Íslandi seinnu árinum, er ein av solistunum. Hini eru Hera Björk, Jóhann Friðgeir, Friðrik Ómar, Heiða Ólafsdóttir og Gréta Salóme.

Tey framføra saman við limum úr stórbandinum hjá Frostrósum, ið er stjórnað av Karl Olgeirsson, umframt limum úr føroyskum-íslenskum gospelkóri og einum barnakóri.

Tvær konsertir eru á skránni í Norðurlandahúsinum leygardagin.

So segði hann...

– Føroyingar áttu at skilt, at eitt gott umdømi úti í heimi er meira vert enn úrtøkan og nyttan av grindadrápi. Og at tað harvið hevði verið fíggjarliga skynsamt at gevast við grindadrápinum.

Rógvi Absalonsen, sum starvast fyri djóraverndarfelagsskapin WSPA Nordic

KLUMMAN

Inna
Törnroos

Ein barnslig kona

Yvirskriftin á hesi klummuni átti at verið ógjørilig, tí ein kona jú er eitt trøllvaksið fólk. Men so er ikki – konan í hesum fòrinum eri eg. Eg eri 42 ára gomul. Eg eri gift. So kona eri eg.

Men eg eri eisini barnslig. Hóast fast starv, børn, bústað, lán, pensiónsuppsparing, eri eg mega barnslig viðvíkjandi einum, og tað er jólunum.

Jólini eru mín hátíð. Eg leggi onki í páskirnar, hvítusunnuna ella føstalávint. Jólini eru heilag bæði so og so í mínum hugaheimi.

Og tað, sum eisini er heilagt, er, at tey skulu haldast saman við familjuni – tað vil siga foreldrum, systkjum, verforeldrum, svigarinum, svágrum og øllum børnunum hjá teimum.

41 góð jól hava tað verið – men nú, tá tey 42. skulu haldast, eri eg ikki heilt vís í, hvussu góð tey verða. Eg skal nevniliga halda jól saman við »bara« teimum nærmastu – manninum og syninum.

Tað er elsti sonurin, sum innarlíga ynskir sær eini jól heima í Stockholm og ikki í Føroyum ella Álandi, har pápi hansara er ættaður. Og sjálvandi skal hann fáa eini jól heima – jól eru jú barnanna hátíð ella hvussu?

NEIIIIII!!! Havi eg hug at skrála! Tey eru MÍN hátíð!

Men konan í mær sigur hyssj! Og biður meg bliva vaksna. At halda jól í sínum egna heimi uttan at hava systkin og foreldur at verða saman við og hjálpa sær er nakað, man bara skal klára. Ella?

So vit fáa at síggja. Hvat skulu vit eta – dunnu ella skinku? Hvørja kirkju skulu vit fara í? Hvussu skulu vit gera, so tað ikki kennist sum eitt vanligt leygarkvöld? Hvør skal verða nissa? (kann ivaleyst leigast her í Stockholm – alt ber til at keypa, um man hevur nokk av peningi).

Hesi jólini verða heilt víst minnilig – kanska tí tey verða tey bestu nakrantíð.

Tey jólini, tá vit av sonnum finga jólafríð inn í okkara heim og øll sita smilandi við peisina og eta rísgræy. Ella tey jólini, tá mamman bleiv hysterisk kl 18.35, tí hon ikki visti, hvussu man brúnkar epli. Svøk kl 20.00, tí ongin tímur at dansa um jólatræði. Og frætør, tí vit skulu byggja nýggja Legoíð heldur enn at hyggja eftir pávanum á midnátt.

Havi ein lítlan illgruna um, at sonurin kanska ynskir sær jól saman við ommum og abbum næstu jól.

